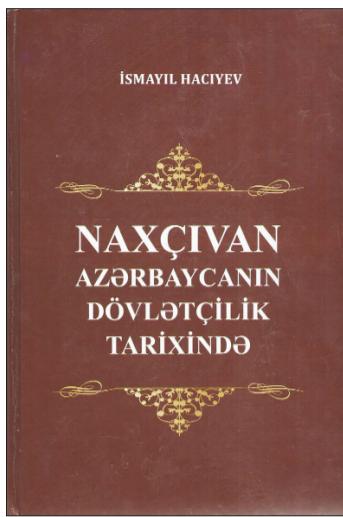

AKADEMİK İSMAYIL HACIYEVDƏN FUNDAMENTAL TƏDQİQAT:

“Naxçıvan Azərbaycanın dövlətçilik tarixində”

Bu yaxınlarda AMEA-nın Naxçıvan Bölmesinin sədri, akademik İsmayıllı Hacıyevin “Naxçıvan Azərbaycanın dövlətçilik tarixində” adlı monoqrafiyası işiq üzü görüb.

Monoqrafiyada Naxçıvanın Azərbaycanda dövlətin yaranmasında olaraq dövrək mövqeyi, dövlətyaranma prosesindəki rolü, Azərbaycanın qədim və orta əsrlər dövründəki dövlətlərin münasibət və əlaqələri, Naxçıvan xanlığının Rusiya imperiyası tərəfindən işğalı, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründəki veziyəti, Naxçıvanın muxtarlıqlaşdırılması, onun Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin yenidən əldə edilməsi uğrundakı mübarizəsi, eyni zamanda, ümummilli lider Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin Naxçıvan dövrü, müstəqillik illerində Naxçıvan Muxtar Respublikasının Azərbaycan dövlətçiliyindəki yeri və digər mövzular dərindən araşdırılıb. Söyügedən kitab Naxçıvanın Azərbaycanın dövlətçilik tarixində yeri və mövqeyindən bəhs edən ilk sistemli tədqiqat işidir.

Kitabın “Ön söz”ündə vurğulandığı kimi, monoqrafiq tədqiqat elmi-nəzəri və təcrübə baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Müasir dünyada ayrı-ayrı ölkələrdə, o cümlədən Azərbaycanın özündə Dağılıq Qarabağın timsalında meydana gələn separatizm şəraitində muxtar qurumun unitar dövlət üçün əhəmiyyətinin Azərbaycan nümunəsi verilir. Onun təcrübəsi dövlətlərin ərazi bütövlüyünün pozulması meyillerinin qarşısının alınması üçün elmi-əməli resurs kimi çıxış edir.

Tarix üzrə felsəfə doktoru, dosent Emin Şıxəliyevin elmi redaktorluğu ilə nəşr olunan monoqrafiyanın rəyçiləri AMEA-nın müxbir üzvləri Fəxrəddin Səfərli və Veli Baxşəliyevdir.

Kitab ulu önder Heydər Əliyevin “Naxçıvanın qədim dövlətçilik tarixi vardır. Bu, Azərbaycanın dövlətçilik tarixidir” sitatı ilə açılır.

Kitabın “Naxçıvanın Azərbaycanda dövlətyaranma prosesində rolü” sərlövhəli ilk fəslində muxtar respublikanın coğrafiyasından - ərazisi, təbiəti və iqlim xüsusiyyətlərindən, ən qədim zamanlardan eramızdan əvvəl III minilliye qədərki tarixi əhatə etməklə Naxçıvanın Azərbaycanda dövlətin yaranmasında olaraq dövründən söz açılır.

“Azərbaycanın qədim dövlətləri və Naxçıvan” adlı növbəti fəsilde Naxçıvanın Manna, Midya, Əhəmenilər, Atropatena dövlətlərində yeri və rolu araşdırılıb,

ellinizm, Parfiya Arşakiləri dövründə Naxçıvanın tarixinə nəzər salınır.

“Azərbaycanın orta əsr dövlətləri və Naxçıvan” adlı fəsilde III-VII əsrlərdə Naxçıvanın Azərbaycanın cənubu və şimalı arasında dövlətçilik ənənələrinin birləşdirici faktor rolu oynaması diqqətə çatdırılıb. Naxçıvanın IX-XVIII əsrlər dövründə Azərbaycanda mövcud olan dövlətlər sisteminde rolü tədqiq edilib.

“Naxçıvan xanlığı (1747-1828). Xanlığın Rusiya imperiyası tərəfindən işğalı və müstəmləkəçilik siyasetinə qarşı mübarizə” mövzusu haqqında ayrıca bölümde bəhs olunub.

“Naxçıvan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə” adlı fəsilde diqqətə çatdırılıb ki, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti hökuməti və parlamenti hərbi-siyasi vasitələrdən istifadə edərək ölkənin ərazi bütövlüyünü qorumağa çalışmış, Naxçıvanın itirilməsinə və ermənilər tərəfindən işğal edilməsinə yol verməmiş və bu istiqamətdə ingilislər və amerikalılarla diplomatik danışıqlar aparmış, eyni zamanda, Naxçıvana hərbi və maddi köməkliliklər göstərmiş, lakin bütün bunlarla yanaşı, özləri çətin ictimai-siyasi və hərbi vəziyyətə qarşılaşdıqlarından bir sıra hallarda məqsədlərinə tam nail ola bilməmişlər. Bölge əhalisinin igidiyi və qəhrəmanlığı sayəsində Naxçıvan ərazisi Azərbaycanın tərkib hissəsi kimi qorunub saxlanılmış və nəhayət 1921-ci ilin yanvarında keçirilmiş referendumun nəticəsində, 1921-ci ilin martında və oktyabrında imzalanmış beynəlxalq Moskva və Qars müqavilələrinə uyğun olaraq Naxçıvan Azərbaycanın tərkibində saxlanılmışdır.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin 1920-ci il aprelin 28-də bolşevik rejimi tərəfindən süquta uğradılmasından sonra Naxçıvanın muxtarlıqlaşdırılması başlanılıb. Bununla bağlı məlumat monoqrafiyanın altıncı fəsilde geniş şəkildə öz əksini təpib.

Naxçıvan tarixinin en önemli sayılan müəyyən bir zaman keşisi də ulu öndər Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Kitabın “Naxçıvan Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin yenidən əldə edilməsi və möhkəmləndirilməsi uğrunda mübarizədə” sərlövhəli yeddinci bölümündə bir sıra mühüm məsələlər işıqlandırılıb. Bu sərlövhə altında “Naxçıvan Azərbaycanın müstəqilliyi uğrunda mübarizənin ilk dövründə (1980-ci illerin sonu-90-ci illerin başlangıcı)”, “Naxçıvan tarixində Heydər Əliyev dövrü (1990-1993-cü illər)”, “Heydər Əliyevin Naxçıvandakı fəaliyyətinin SSRİ-nin dağılmışında və Azərbaycanın müstəqillik əldə etməsində rolü (1990-1991-ci illər)”, “Heydər Əliyevin Naxçıvanda Azərbaycan dövlətçiliyini möhkəmləndirməsi. Naxçıvanın muxtar dövlət statusunun təmin edilməsi üçün zəmin hazırlanması (1991, oktyabr-1993, iyun)”, “Azərbaycan Respublikasının 1995-ci il Konstitusiyası. Naxçıvanın yeni statusunun təsbit edilməsi” mövzusunda məqalələrdə Naxçıvan tarixinin çox əhəmiyyətli dövrünə xüsusi diqqət yetirilib: “Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə Naxçıvanda həyata

keçirilən bütün tədbirlər Azərbaycan xalqının konsolidasiyasına, onun dövlətçiliyinin daha da möhkəmləndirilməsinə xidmət edirdi. Heydər Əliyevin Naxçıvanda müstəqillik dövrü fəaliyyəti onun şərksiz Ümumazərbaycan lideri olmasını təsdiq etdi. Ölkənin və xalqın onun etrafında birləşməsi qarşısaınmaz prosesə çevrildi. Beləliklə, Azərbaycanın müstəqilliyinin təmin edilməsi sahəsində Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə Naxçıvanda əldə olunan tarixi təcrübə, yeni müstəqil dövlət quruculuğu modeli bütün ölkə tərəfindən qəbul olundu.

Naxçıvanın muxtarlıyyət tarixinde ilk dəfə olaraq Azərbaycan Respublikasının 1995-ci il Konstitusiyasında Naxçıvan Muxtar Respublikasının statusu qəti şəkildə həllini tapdı. Bu status həm Naxçıvanın Azərbaycan dövlətçiliyindəki tarixi roluna, həm də bu sahədəki perspektivinə verilən yüksək dəyərin nəticəsi idi”.

Monoqrafiyanın son fəslində isə Naxçıvan Muxtar Respublikasının müasir Azərbaycan dövlətçiliyində rolundan geniş söhbət açılıb. Qeyd olunub ki, xalqın təkidli tələbi ilə Heydər Əliyevin Azərbaycanda yenidən hakimiyətə gəlməsi ilə müstəqilək dönməz şəkil almışdır. Heydər Əliyevin tarixi rolü nəticəsində Azərbaycan dövlətçiliyindəki xidmətləri yeni, 1995-ci il Konstitusiyasında təsbit edilmiş, 1998-ci ilidə isə muxtar respublikanın Konstitusiyası qəbul edilmişdir. 1995-ci ilin sonlarında Vasif Talıbovun Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin Sədri seçilməsi ilə Naxçıvan siyasi, sosial-iqtisadi və mədəni inkişafının yeni mərhələsinə qədəm qoymuş, Azərbaycan dövlətçiliyi tarixinə yeni səhifələr yazılmışdır. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin Naxçıvan Muxtar Respublikasının 90 illiyi münasibətində Sərəncamında qeyd edilir: “Çoxəslik dövlətçilik ənənələri olan bu diyar həmişə xalqımızın zəngin mədəni irsini layiqcə yaşıtmış, yetirdiyi çox sayıda görkəmli elm xadimləri, sənətkarları, tarixi şəxsiyyətləri ilə ölkəmizin sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi həyatında əvəzsiz rol oynamışdır. Naxçıvan əhalisinin milli istiqlal ideyalarına bağlılıq nümayiş etdirərək dövlət müstəlliyyimizin bərpası, qorunub saxlanması və möhkəmləndirilməsində müstəsna xidmətləri vardır. Bu gün yüksək potensiala malik muxtar respublika bütün dövlət proqramlarını, infrastruktur layihələrini böyük uğurla həyata keçirməsi sayəsində ölkədə dinamik inkişaf xəttinə uyğun, fasiləsiz aparılan irimiqyaslı quruculuq, abadlıq işlərinin fəal iştirakçısıdır. Naxçıvan hazırda mötəbər beynəlxalq tədbirlərin təşkil olunduğu məkana çevrilmişdir”.

Fundamental monoqrafiyada Azərbaycan, türk, rus və ingilis dillərində 529 sayıda ədəbiyyat və internet resurslarından istifadə edilib, bibliografiya, şəxsi adlar göstəricisi və Naxçıvan Muxtar Respublikasının dövlət həkimiyyətinin qanunverici və icraedici orqanlarının inkişaf tarixi ilə bağlı cədvəller yer alıb.

**Sevinc Mürvətqizi,
“iKİ SAHİL”**